

رابطه سبک های هویت با ابراز وجود و خودتنظیمی

علی اکبر صلاحی^۱، سهیل زمان^۲

^۱ مدرس و مشاور دانشگاه، گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد یادگار امام خمینی (ره) - شهرری

^۲ دانش آموخته مقطع کارشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد یادگار امام خمینی (ره) - شهرری

چکیده

تحقیق حاضر با هدف بررسی رابطه سبک های هویت با ابراز وجود و خودتنظیمی از طریق روش کمی و از نوع همبستگی انجام شد، بدین منظور حجم نمونه ای ۷۳ نفری به صورت در دسترس انتخاب شد. جمع آوری اطلاعات نیز به صورت در دسترس انجام گرفت. برای ابزار پژوهش شامل پرسشنامه های سبک های هویت صلاحی، ابراز وجود گمبریل و ریچی و خودتنظیمی بوفارد مورد استفاده قرار گردید، از روش آماری تحلیل واریانس (ANOVA) برای فرضیه اصلیه روش آماری همبستگی پیرسون برای فرضیه های فرعی مورد استفاده قرار گرفت، با توجه به نتایج به دست آمده نمره sig های حاصل برای فرضیه اصلی برابر با ۰/۲۸۲ و ۰/۷۰۴ شدند، در نتیجه فرض صفر تایید و فرض خلاف رد؛ لذا با به احتمال ۰/۹۵ رابطه معنادار نیست. اما نمره های sig فرضیه های فرعی برابر با ۰/۷۹۵ و ۰/۰۰۱ و ۰/۰۰۶ شده بودند که به جز فرضیه فرعی اول، مابقی فرضیه ها به احتمال ۰/۹۵ معنادار است.

واژه های کلیدی: سبک های هویت، ابراز وجود، خودتنظیمی